

"মৰমৰসন্তানসকল – পিতাৰকৰ্তব্যহৈছেক'ইটৰজংঘলনাশকৰিফুলৰবাগিচাতৈয়াৰকৰা, ইয়াৰদ্বাৰাইপ্ৰথমশ্ৰেণীৰফেমিলিপ্লেনিং
(পৰিয়ালপৰিকল্পনা) হৈয়ায়"

প্ৰশ্ন: ফেমিলিপ্লেনিঙৰপ্ৰথমশ্ৰেণীৰশাস্ত্ৰকোনখনআৰুকেনেকৈ?

উত্তৰ: গীতা হৈছে ফেমিলি প্লেনিঙৰ প্ৰথম শ্ৰেণীৰ শাস্ত্ৰ কিয়নো গীতাৰ দ্বাৰাই পিতাই অনেক অধৰ্মৰ বিনাশ কৰি এক ধৰ্ম প্ৰতিষ্ঠা কৰিলে। গীতাতে ভগৱানৰ মহাবাক্য আছে – কাম মহাশত্ৰু। যেতিয়া কাম ৰূপী শত্ৰুৰ ওপৰত বিজয়ী হোৱা তেতিয়া ফেমিলি প্লেনিং স্বতঃ হৈ যায়। এয়া এজন পিতাৰ কাম। কোনো মনুষ্যৰ নহয়।

ওঁমশান্তি। শিৱ ভগৱানুৱাচ। পিতাই আত্মিক সন্তানসকলক বুজাইছে, এইখন সৃষ্টিক আসুৰি সৃষ্টি বুলি নিশ্চয় কোৱা হ'ব। নতুন সৃষ্টিক দৈৱী সৃষ্টি বুলি কোৱা হ'ব। দৈৱী সৃষ্টিত মনুষ্য বহুত কম থাকে। এতিয়া এই ৰহস্যও কাৰোৱাক বুজাব লাগে। যিজন পৰিয়াল পৰিকল্পনা বিভাগৰ মন্ত্ৰী, তেখেতক বুজাব লাগে। কোৱা, পৰিয়াল পৰিকল্পনাৰ কৰ্তব্য গীতাত বৰ্ণোৱা অনুসৰি এজন পিতাৰেই হয়। গীতা শাস্ত্ৰকতো সকলোৱে মান্যতা দিয়েই। গীতা হৈছেই পৰিয়াল পৰিকল্পনাৰ শাস্ত্ৰ। গীতাৰ দ্বাৰাই পিতাই নতুন সৃষ্টি স্থাপনা কৰে। এইয়াতো আপোনাআপুনি ড্ৰামাত তেওঁৰ পাৰ্ট (ভূমিকা) নিৰ্ধাৰিত হৈ আছে। পিতাহে আহি আদি সনাতন দেৱী-দেৱতা ধৰ্ম প্ৰতিষ্ঠা কৰে বা পবিত্ৰ জাতিৰ প্ৰতিষ্ঠা কৰে। নিজকে দেৱী দেৱতা ধৰ্মৰ বুলিয়েই কম। গীতাত ভগৱানে স্পষ্টকৈ কৈছে যে বাকী সকলো ধৰ্ম বিনাশ কৰি এক ধৰ্ম প্ৰতিষ্ঠা কৰিবলৈ মই আহোঁ। ইয়াৰ দ্বাৰাই পৰিয়াল পৰিকল্পনা উত্তমভাবে হৈ যাব। গোটেই সৃষ্টিত জয় - জয়কাৰ হৈ যাব আৰু এক সনাতন ধৰ্মৰ প্ৰতিষ্ঠা হৈ যাব। বৰ্তমান বহুত মনুষ্য থকাৰ বাবে বহুত লেতেৰা হৈ গৈছে। তাৰ পশু-পক্ষী আদি সকলো সুন্দৰ হ'ব, যাক দেখিলেই মন আনন্দিত হৈ যাব, ভয়ৰ কোনো কথা নাই। পিতাই বুজাইছে তোমালোকে মোক এইবাবেই মাতিছা যে আহি পৰিয়াল পৰিকল্পনা কৰাহি অৰ্থাৎ পতিত পৰিয়ালবৰ্গক উভতাই লৈ যোৱা, পবিত্ৰ পৰিয়াল স্থাপনা কৰা। তোমালোক সকলোৱে কৈছিল - বাবা, আহি পতিত সৃষ্টিৰ বিনাশ কৰি পবিত্ৰ সৃষ্টি ৰচা। এইয়া বাবাৰেই পৰিকল্পনা। দেখিলেই মন আনন্দিত হৈ যায়। লক্ষ্মী-নাৰায়ণক দেখিলে তোমালোকৰ মন আনন্দিত হৈ নাযায় জানো! তাততো যেনেকুৱা ৰজা ৰাণী তেনেকুৱাই প্ৰজা সকলো প্ৰথম শ্ৰেণীৰ হয়। এইয়া পৰিয়াল পৰিকল্পনাৰ যুক্তি ড্ৰামাত নিৰ্ধাৰণ হৈ আছে। তোমালোক সন্তানসকলে বুজাব লাগে - পাৰলৌকিক পিতাইতো সত্যযুগৰ পৰিকল্পনা সুন্দৰকৈ কৰে, ক'ইটৰ জংঘলকেই বিনাশ কৰি দিয়ে। এই খেৰৰ জুমুঠি ৰূপী সৃষ্টিত জুই লাগি যায়। এইয়া পিতাৰেই কাম। তোমালোকে একোৱে কৰিব নোৱাৰা। যিমানে চেষ্টা নকৰক কিয় সফল কোনো হ'ব নোৱাৰে। পিতাই কৈছে- যি কাম বিকাৰক তোমালোকে নিজৰ মিত্ৰ বুলি ভাবা সেইয়া বহুত ডাঙৰ শত্ৰু হয়। বহুত আছে যিসকল তাৰ মিত্ৰ হৈ যায়। বাবাই হুকুম দিয়ে - তোমালোকে ইয়াৰ ওপৰত বিজয়ী হোৱা। তোমালোকে বুজোৱা - বাবাই কৈছে কাম মহাশত্ৰু। বেচেৰাহঁতে গমেই নাপায় যে পৰিয়াল পৰিকল্পনা কিদৰে হৈ আছে। এইয়াতো কল্প কল্প ড্ৰামানুসৰি পিতাই কৰি আহিছে। এইয়া আকৌ হ'বই। সত্যযুগত বহুত কম মনুষ্য থাকে, ইয়াত চিন্তা কৰাৰ কোনো কথা নাই। পিতাই প্ৰেক্টিকেলত (বাস্তৱত) এই কাম কৰি আছে। তেওঁলোকে কিমান মগজ খটুৱাই থাকে। শিক্ষামন্ত্ৰীকো বুজোৱা। বৰ্তমানৰ চৰিত্ৰ কিমান বেয়া। দেৱতাসকলৰ চৰিত্ৰ কিমান ভাল আছিল। তোমালোকে নিচিন্ত হৈ ভাষণ দিয়া। কোৱা- এইয়া তোমালোক মিনিষ্টাৰৰ কাম নহয়, এইয়া উচ্চতকৈও উচ্চ পিতাৰ কাম। এই দেৱতাসকলৰ ৰাজ্যত এক ধৰ্ম, এক ৰাজ্য, এক ভাষা আছিল। কিমান কম মনুষ্য আছিল। কিন্তু এনেকৈ যুক্তিৰে শুনাবলৈ বহুত কম সংখ্যকেহে জানে। তেওঁলোক আত্মিক স্থিতিত নাথাকে। তেওঁলোকক এই লক্ষ্মী-নাৰায়ণৰ চিত্ৰ দেখুৱাব লাগে। এই পৰিয়াল পৰিকল্পনা পিতাইহে কৰিছিল। এতিয়া পুনৰ কৰি আছে। এওঁলোকৰ ৰাজ্য স্থাপনা হৈ আছে।

বাবাই কৈছে- এই লক্ষ্মী-নাৰায়ণৰ চিত্ৰ সদায় সন্মুখত ৰাখিবা আৰু খুব চাকি বন্তি আদি জ্বলাবা। প্ৰভাতফেৰীত ইয়াৰ ট্ৰেন্সলাইটৰ চিত্ৰ থাকিব লাগে যাতে সকলোৱে স্পষ্টকৈ দেখা পায়। কোৱা, আমি এইয়া পৰিয়াল পৰিকল্পনা কৰি আছে। যথা ৰজা ৰাণী তথা প্ৰজা। দৈৱী ৰাজ্য স্থাপনা হৈ আছে। অন্য সকলো বিনাশ হৈ যাব। তোমালোকে কোৱাও যে হে পতিত-পাৱন আহা, আমাক পাৱন কৰি তোলা। তেনেকৈতো পিতাইহে কৰি তুলিব পাৰে। এক দেৱী দেৱতা ধৰ্মহে পবিত্ৰ হয়। অন্য সকলো বিনাশ হৈ যায়। কোৱা, শিৱবাবাৰ হাততহে এই পৰিকল্পনা আছে। সত্যযুগত এই পৰিকল্পনা হৈ যায়। তাত থাকেই দেৱতা বংশ, শূদ্ৰ নাথাকে। এইয়াতো অতি উৎকৃষ্ট পৰিকল্পনা। অন্য সকলো ধৰ্ম নাশ হৈ যাব। এই পিতাৰ

পৰিকল্পনা আহি বুজাহি। তোমালোকৰ এই কথা শুনি বহুত কুৰ্বান (বলিহাৰ) যাব। এই মিনিষ্টাৰ আদিয়ে নিৰ্বিকাৰী প্লেনিং (পৰিকল্পনা) কেনেকৈ কৰিব। পিতা যি উচ্চতকৈও উচ্চ ভগৱান, তেওঁ এই প্লেনিং কৰিবলৈয়ে আহে। বাকী অন্য সকলো ধৰ্ম নাশ কৰি দিব। এই বিষয়টো বেহদৰ পিতাৰ হাততহে আছে। পুৰণি সামগ্ৰীক নতুন কৰি দিয়ে। পিতাই নতুন সৃষ্টি স্থাপন কৰি পুৰণিৰ বিনাশ কৰে। এইয়া ড্ৰামাত নিৰ্ধাৰিত হৈ আছে। বুজাব লাগে – ভাই আৰু ভনীসকল, এই সৃষ্টিচক্ৰৰ আদি-মধ্য-অন্তক তোমালোকে নাজানা, পিতাই এই বিষয়ে শুনায়। সত্যযুগৰ আদিত ইমান মনুষ্যও নাথাকে আৰু পৰিয়াল পৰিকল্পনা আদিৰ কথাও নাথাকে। প্ৰথমতে তোমালোকে আহি সৃষ্টিৰ আদি-মধ্য-অন্তক বুজাহি। পিতাহে সংগতি দাতা। সংগতি অৰ্থাৎ সত্যযুগী মনুষ্য। আৰম্ভণিতে এই দেৱী-দেৱতা বহুত কম আছিল। উৎকৃষ্ট ধৰ্ম আছিল। বাবাই ফুলৰ উৎকৃষ্ট প্লেনিং কৰে। কাম হৈছে মহাশত্ৰু। আজিকালিতো ইয়াৰ বাবে প্ৰাণ পৰ্যন্ত দি দিয়ে। কোনোবাৰ কাৰোবাক ভাল লাগে, মাক দেউতাকে বিয়াত মান্তি নহয় যদি ঘৰতেই কাজিয়া কৰি দিয়ে। এইখন হৈছেই লেতেৰা সৃষ্টি। এজনে আনজনক দুখ দি থাকে। সত্যযুগততো ফুলৰ বৰষুণ হয়। গতিকে এনেকৈ বিচাৰ সাগৰ মন্থন কৰা। বাবাই ইংগিত দি থাকে। তোমালোকে সেইবোৰ পৰিশোধন কৰা। চিত্ৰও বিভিন্ন প্ৰকাৰৰ বনায়। ড্ৰামা অনুসৰি যি হয় সেয়া ঠিকেই হয়। যিকোনো লোকক বুজাবলৈ অতি সহজ। সকলোৰে মনোযোগ পিতাৰ ফালে আকৰ্ষিত কৰিব লাগে। এইয়া পিতাৰে কাম। এতিয়া পিতা ওপৰত বহি থাকি এইটো কাম নকৰিব। কোৱাও হয় যেতিয়াই ধৰ্মৰ গ্লানি হয়, আসুৰিক ৰাজ্য হয় তেতিয়াই আহি এই সকলোবোৰ বিনাশ কৰি দৈৱী ৰাজ্য স্থাপনা কৰে। মনুষ্যতো অন্তঃকৰণৰ নিদ্ৰাত শুই আছে। এইয়া সকলো বিনাশ হৈ যাব। যি নিৰ্বিকাৰী হয় তেওঁৰেই পৰিয়াল আহি ৰাজ্য কৰে। গোৱাও হয় - ব্ৰহ্মাৰ দ্বাৰা স্থাপনা, কিহৰ? এই পৰিয়ালৰ। এই পৰিকল্পনা হৈ আছে। ব্ৰহ্মাকুমাৰ - কুমাৰীসকল পবিত্ৰ হয় বাবেই তেওঁলোকৰ কাৰণে পবিত্ৰ নতুন সৃষ্টি লাগে। এই পুৰুষোত্তম সংগম যুগ বহুত সৰু। ইমান কম সময়ত কিমান ভাল পৰিকল্পনা কৰি দিয়ে। পিতাই সকলোৰে হিচাপ-নিকাচ নিষ্পত্তি কৰাই নিজৰ ঘৰলৈ লৈ যায়, ইমানবোৰ জাবৰ-জোখৰ তালৈ লৈ নাযায়। ছিঃছিঃ আত্মা যাব নোৱাৰে, সেয়েহে পিতা আহি ধুনীয়া ফুল কৰি তুলি লৈ যায়। এনেকুৱা কথাবোৰৰ ওপৰত বিচাৰ সাগৰ মন্থন কৰা। তোমালোকে উপলব্ধি কৰি গৈ থাকা। পিতাই কয় - মই এক ধৰ্ম প্ৰতিষ্ঠা কৰাৰ বাবে তোমালোকক আখৰা কৰাই আছে। এই পৰিয়াল পৰিকল্পনা কোনে কৰিলে? পিতাই কয় - মই কল্পৰ আগৰ দৰে নিজৰ কাৰ্য্য কৰি আছো। আহানেই কৰি থাকে যে পতিত পৰিয়ালৰ পৰিৱৰ্তন কৰি পাৱন পৰিয়াল স্থাপন কৰা। এই সময়ত সকলো পতিত। বিবাহত লাখ-লাখ টকা খৰচ কৰে। কিমান উদযাপন কৰে কিন্তু পবিত্ৰ হোৱাৰ পৰিৱৰ্তে অধিক পতিতহে হৈ যায়।

তোমালোক সন্তানসকলে এতিয়া এই ঈশ্বৰীয় কাৰ্যই কৰিব লাগে। সকলোকে বুজাব লাগে। সকলো আসুৰি নিদ্ৰাত মগ্ন হৈ আছে, তেওঁলোকক জগাব লাগে। নিজে সুন্দৰ হৈ আনকো সুন্দৰ কৰি তুলিব লাগে। তেতিয়া পিতাৰো মৰম প্ৰাপ্ত হ'ব। চাৰ্ভিসেই (সেৱাই) যদি নকৰা তেনেহ'লে কি পাবা? কোনোবা যদি বাদশ্বাহ হয় তেন্তে নিশ্চয় ভাল কৰ্ম কৰিছিল। এইয়াতো সকলোৰে বুজি পায়। এইয়া ৰজা ৰাণী, আমি দাস দাসী - নিশ্চয় আগৰ জন্মত কৰ্ম তেনেকুৱা কৰিছিল। বেয়া কৰ্ম কৰিলে বেয়া জন্ম পায়। কৰ্মৰ গতিতো চলিয়েই থাকে। এতিয়া পিতাই তোমালোকক ভাল কৰ্ম কৰিবলৈ শিকায়। তাতো নিশ্চয় এনেকৈ বুজিব যে আগৰ জন্মৰ কৰ্ম অনুসৰি এনেকুৱা হৈছে। কিন্তু কি কৰ্ম কৰিছিল সেইয়া নাজানিব। কৰ্মৰ গায়ন কৰা হয়। যিয়ে যিমান ভাল কৰ্ম কৰে তেওঁ সিমান উচ্চ পদ পায়। উচ্চ কৰ্মৰ দ্বাৰাই উচ্চ হয়। ভাল কৰ্ম নকৰিলে ঋষু মৰা কাম কৰে। লোকৰ ভৰি ধুৱায়। কৰ্ম ফল বুলিতো কোৱা হয় নহয় জানো। কৰ্মৰ থিয়ৰী (তত্ত্ব) চলে। শ্ৰীমতৰ দ্বাৰা ভাল কৰ্ম হয়। ক'ত বাদশ্বাহ, ক'ত দাস-দাসী। পিতাই কয় - এতিয়া পিতা অনুসৰণ কৰা। মোৰ শ্ৰীমতত চলিলে উচ্চ পদ পাবা। পিতাই সাক্ষাৎকাৰো কৰায়। মম্মা, বাবা, সন্তানসকল ইমান উচ্চ হৈ পৰে, এইয়াও কৰ্ম নহয় জানো। বহুত সন্তানে কৰ্মক বুজি নাপায়। অন্তিমত সকলোৰে সাক্ষাৎকাৰ হ'ব। ভালদৰে লিখা পঢ়া কৰিলে নৱাব (ৰজা) হ'বগৈ, কন্দা-কটা কৰিলে নষ্ট হ'ব। এইয়াতো লৌকিকৰ পঢ়াৰ ক্ষেত্ৰতো হয়। ভগৱানুৱাচ, বৰ্তমান গোটেই সৃষ্টি কামচিঁতাত দক্ষ হৈ আছে। এনেকৈ কয় যে স্ত্ৰীক দেখিলে স্থিতি অৱনমিত হয়। তাতো এনেকৈ স্থিতি অৱনমিত নহ'ব। পিতাই কয় - নাম ৰূপ চাবই নালাগে। তোমালোকে ভাই-ভাইক চাবা। লক্ষ্য অতি উচ্চ। বিশ্বৰ মালিক হ'ব লাগিব। কেতিয়াও কাৰো বুদ্ধিত এইটো উদয় নহয় যে এই লক্ষ্মী-নাৰায়ণ বিশ্বৰ মালিক কেনেকৈ হ'ল? পিতাই কয় - মই তোমালোকক স্বৰ্গৰ মালিক কৰি তোলা। এই লক্ষ্মী-নাৰায়ণ সৰ্বগুণ সম্পন্ন আছিল। বৰ্তমান যাক তোমালোকে নৱ প্ৰজন্ম বুলি ভাবা তেওঁলোকে এতিয়া কি কৰি আছে! গান্ধীজীয়ে জানো এইয়া শিকাই থৈ গ'ল? ৰামৰাজ্য গঢ়াৰো যুক্তিও লাগিব। এইয়াতো পিতাৰহে কাম। পিতাতো চিৰ পবিত্ৰ। তোমালোকে আকৌ 21 জন্ম পবিত্ৰ হৈ থাকি পুনৰ 63 জন্ম পতিত হৈ যোৱা। বুজাবলৈ বহুত মতলীয়া (মস্ত) হৈ যাব লাগে। পিতাই সন্তানসকলক বুজাই থাকে – সন্তানসকল, পবিত্ৰ হোৱা। অচ্ছা!

অতি মৰমৰ কল্পৰ পিছত পুনৰাই লগ পোৱা সন্তানসকলৰ প্ৰতি মাতা-পিতা বাপদাদাৰ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু সুপ্ৰভাত।
আত্মিক পিতাৰ আত্মিক সন্তানসকলক নমস্কাৰ।

ধাৰণাবাবেমুখ্যসাৰ:-*

(1) নিজৰ অৱস্থা সদায় একৰস অটল কৰি তুলিবলৈ হ'লে কাৰো নাম-ৰূপক চাব নালাগে। ভাই ভাইক চোৱা। দৃষ্টিক
পাৱন কৰি তোলা। বুজাবলৈ আত্মিকতাক ধাৰণ কৰা।

(2) পিতাৰ মৰম প্ৰাপ্ত কৰিবলৈ পিতাৰ সমান ধান্দা কৰিব লাগে, যিসকল আসুৰি নিদ্ৰাত শুই আছে তেওঁলোকক জগাব
লাগে। সুন্দৰ হৈ আনকো তেনেকৈ গঢ়ি তুলিব লাগে।

বৰদান: বালকতথামালিকৰস্মৃতিৰদ্বাৰাসকলোথাজনানিজৰকৰিলওঁতাস্বৰাজ্যঅধিকাৰীহোৱা
বৰ্তমান সময়ত তোমালোক সন্তানসকল কেৱল বালক নহয় কিন্তু বালক তথা মালিক হোৱা, এফালে
স্বৰাজ্য অধিকাৰী মালিক আৰু আনফালে পিতাৰ সম্পত্তিৰ মালিক। যিহেতু স্বৰাজ্য অধিকাৰী হোৱা
গতিকে নিজৰ সকলো কৰ্মেন্দ্ৰিয়ৰ আদেশ অনুসৰি চলা উচিত। কিন্তু সময়ে সময়ে মালিকৰ স্মৃতি পাহৰাই
বশীভূত কৰোতা হৈছে এই মন সেইকাৰণে পিতাৰ মহামন্ত্ৰ হৈছে মনমনাভৱ। মনমনাভৱ হৈ থাকিলে
কোনো ব্যৰ্থ কথাৰ প্ৰভাৱ নপৰিব আৰু সকলো খাজনা নিজৰ যেন অনুভৱ হ'ব।

স্লোগান: পৰমাত্ম (ঈশ্বৰীয়) প্ৰেমৰদোলনাতউৰণ্তকলাৰমনোৰঞ্জনকৰাটোৱেসকলোতকৈশ্ৰেষ্ঠভাগ্য

!! ওঁম্ শান্তি !!

ওঁম্ শান্তি!!